Ч. 183. Второк 30 (17) серпня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(Подорож Президента міністрів по Галичинї. — Зміна в президиї найвисшого трибуналу. — Анґлійцї в Тибетї. — Росийско-японьска війна).

Підчас свого побуту в Кракові принимав п. Президент міністрів др. Кербер президента міста д-ра Лєо, котрий просив між иншим о постійне законне обнижене податку домово-чиншевого і о знесене акцизи. — По інспекциї урядників полїтичних промовив п. Президент міністрів до них в слїдуючий спосіб:

„Яко начальний управитель полїтичної адмінїстрациї прибув я тут, щоби на місци переконати ся, чи після намірів правительства при строгім і стараннім примінюваню законів удержує ся також постійно дружні зносини з цїлим населенем; бо лиш в такім случаю може державна адмінїстрация сповняти вповнї свою задачу. О скілько можу здалека судити і о скілько я нинї міг добачити, виставляю Вам охотно сьвідоцтво поважного сповнюваня обовязків. Видячи Вас перед собою, хочу з увагою зазначити, що держава не може нїколи руководити ся иншою засадою як лиш засадою справедливости.

„Не можуть тут входити в гру нїякі крутаннни в інтерпретациї законів, нїякі примхи при їх примінюваню. Урядник полїтичний, котрому повірені найважнїйші інтереси населеня, повинен переняти ся лиш одною гадкою: як можна би приміняти закони на користь загалу і одиницї. Давні часи в котрих одиницї, сотки а навіть тисячі екзистенций мало значили, минули вже безповоротно. Тепер треба числити ся з кождою одиницею і нїякої навіть найбіднїйшої ексистенциї не можна злобно або легкодушно нищити. Хто єсть помічний в творчій працї, єсть правдивим, австрийским урядником.

„Панове! Маєте служити краєви, котрий в культуральнім походї виказує неодно занедбане. Отже тим більше єсть Вашим обовязком помагати в направі того, що занедбало ся. В той спосіб будете найлїпше підпирати інтереси свого народу і держави, в той спосіб вдоволите панове свою совість і свою мужеску амбіцию.

З Відня доносять, що наслїдником теперішного президента найвисшого трибуналу дра Кароля Габіетінека, котрий іде на пенсию, має стати др. Еміль Штайнбах, бувший міністер фінансів і професор економії полїтичної, знаменитий учений, котрий своїми працями на поли економічної лїтератури зискав собі велику славу. Іменоване єго має наступити вже сими днями.

Анґлійцї зазначили вже свое становище в Лясcї: повісили першого ляму. Річ мала ся так: два анґлійскі офіцири вийшли були поза укріплений табор а якийсь лама напав на них і зранив капітана Кук-Єнґа в голову а відтак кинув ся на єго товариша капітана Келлї. Той кинув лямі в очи свій шелом, а відтак вхопив від якогось вояка карабін і хотів ляму пробити баґнетом. Той однак мав під сорочкою панцир. Келлї зранив єго тогди в лице і руку а лама став втїкати. Анґлійскі вояки здогонили єго і побили а відтак привели до табору. На другий день установлено военний суд і ще того самого дня по полудни повішено ляму на шибеници уставленій перед містом в присутности хінського реґента і тибетаньских достойників. Полковник Єнґгисбинд зажадав опісля закладників по одному із трох найбільших монастирів і 5000 рупий грошевої кари, котру зараз заплачено шовковими материями.

Здає ся як колиб точка ваготи теперішної борби у всхідній Азиї перенесла ся знову в сторони Ляояну, де все ще веде ся битва і як здає з більшим успіхом для Японцїв, як під Порт Артуром. Вісти, мов би Японцї заняли форти

9)

В КРАЮ ДАЛЯЇ-ЛЯМИ.

(Після Вєгенера, Свен-Гедіна і др. зладив — К. Вербин).

(Дальше).

III.

В неволї у Тибетанцїв.[1])

В послїдних днях не стало ся було близько нас нїчого підозріного, але Лама[2]) був тої гадки, що мисливі, котрі полювали на диків дали знати ґубернаторови в Накчу, а той в такім случаю готов розіслати післанцїв на всї сторони своєї провинциї з приказом, щоби люди мали око на всї дороги, що ведуть до Лясси. Коби ми лиш дістали ся в сторони, де людий густїйше і де они привикли до путників, то ми би вже не звертали на себе уваги.

В ночи ми добре стерегли ся, бо ескорта каравани, котра везла цеголковий чай до Таші-люмпо над рікою Брамапутрою, а котру ми стрітимо, могла була легко напасти на нас і ограбити або й повбивати. А все таки, хоч і як нам пильно було, ми постановили лишити ся через день 3 серпня в сій сторонї, котру Танґути називали Амдо-мочу. На їх погляд мала каравана звідси ще пять днїв дороги до Накчу а сім до Ляні-ля.

По спокійній ночи збудили мене мої товариші о 9 год. рано, бо казали, що надходить каравана з чаєм і варто єї побачити. Та й дійстно був то вельми ориґінальний і живописний вид. Каравана ступала у військовім порядку і тревало досить довго, аж послїдні минули наше шатро. Они машерували громадками по 30 до 40 яків а кожду таку громаду поганяло кількох людий. Яки ішли поволи, дрібним кроком, але в дуже великім порядку і не робили великого труду своїм погоничам, котрі підганяли їх свистом і коротким уриваним криком. Коли який як пустив ся в иншу сторону, то погонич потребував лиш махнути в ту сторону рукою і свиснути, а як зараз завертав на своє давнє місце. Всї люди ішли пішки, а десять з них несли рушницї на плечах. Они зовсїм не були вïдливі; хоч ішли саме попри наше шатро, то анї один не заглянув до него до середини, лиш кождий пильнував порядку каравани.

Лама розмавляв з кількома з них. Они просили, щоби й ми ішли з ними до найблизшого місця, де они будуть спочивати. Було дійстно цїкаво дивити ся на цїлу тоту вандруючу громаду, на тих Танґутів, що одного племени з Тибетанцями та й говорять такою самою мовою. Всї були чорні як вуголь, і яки і мужчини, їх одїж, їх рушницї і їх пси а навіть і їх тїнь була чорна, бо вже сонце стояло на небі та освітлювало весь похід. Виглядали всї як чорти та ішли до сьвятинь в Таші-люмпо і на базар в Шіґаце, де мають продати свій чай.

Ми мали цїлий день перед собою і хотїли добре виспочивати ся, але я не міг спати і став вигрівати ся на сонци. Того дня було в тїни 14 степенїв теплоти і она давала ся вже відчувати. Тепер мали ми нагоду просушити всї свої річи. Дрібнїйші річи порозкладали ми на кожухах і плащах. Лама порав ся коло свого мішка з лїками і показало ся, що він мав там спору торбинку розинків, котрі взяв був з собою з Чархлїка. Пакункові сїдла треба було що хвила обертати і обсушувати. До чобіт понасипували ми теплого піску, котрий їх понатягав і надав їм потрібної форми.

Два рази мав я нагоду варити їсти і робив то з великою приятностию: я покраяв сьвіже масо на тоненькі кусники, усмажив в маслї, приправив порошком із сира та солию і оно смакувало знаменито. Квасне молоко на жаль вже нам було вийшло, але за то мали ми розинки на закуску. Відтак закурив я собі люльку і положив ся знову вигрівати ся на сонци поставивши собі сїдло під голову. Рідко коли був я так лїнивий, як дня 3 серпня 1901 р. Шаґдур (козак, що їхав з Гедіном) і Лама спали від часу до часу, а наші звірята пасли ся так близько, що ми могли їх кождої хвилї почислити.

Лама, що знав ся на штуцї мальованя, помалював менї знову голову з переду і заду, цїлу шию і уши. (Гедін перебраний за Бурята хотів дістати ся до Лясси). Я мав малу коробку з брунатною краскою і трохи вати а за зеркальце служила менї накривочка від годинника і на случай потреби міг би я був і сам помалювати ся. В тім лиш біда, що скоро фарба відкришить ся, то зараз показує ся нове тїло.

[1]) Пригода шведского подорожника Свен Гедіна підчас єго подорожи по Тибетї в 1901 р.

[2]) Один із слуг Гедіна, котрий був лямою, будгайским духовником, а котрого Гедін звав для того Лямою.

Іцшан і дістали ся вже до середини міста показали ся не правдиві. З ріжних вістий із сторони росийскої можна би судити, що кріпость буде ще довго держати ся.

Новинки.

Львів дня 29 го серпня 1904.

— **Є. Е. п. Президент** висшого суду краевого др. Тхоржницкий виїздить дня 30 с. м.ві второк блискавичним поїздом до Ярослава на стрічу Є. Е. п. Президента міністрів дра Кербера і буде его супроводити в дальшій подорожи, в наслідок чого не буде в слідуючім тиждни уділяти авдиенций.

— **Іменованя.** Львівский висший суд краевий іменував авскультантами судових практикантів: І. Ст. Фрухтера, Филипа Булика, Григория Онуферка, Йосифа Ярослава Шухевича, Стан. Мар. Яницкого, Володимира Ярему, Едв. Алекс. Травчиньского, К. Ґертнера, Ів. Виханьского, дра Й. Рапапорта, Романа Перфецкого, Волод. Крвавича, Ів. Дністряньского, Корнила Терлецкого, Меч. Юл. Мушиньского, Руд. Ад. Вінтера, Рищ. Кривицкого, Спіридіона Левицкого, Ал. Стан. Южву, Йосифа Витковского, канд. адвокатури дра Маера Макса Кальмуса і концепт. практ. Дирекциї скарбу дра Меч. Казим. Ґавенду.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** іменувала між иншими учителями і учительками 1-кл. шкіл: В. Веричівну в Бородчицях, П. Кинасевича в Старім місті, М. Микетюка в Винограді, А. Хоминьску в Чуловичах, М. Вишумирского в Копанках, І. Стебельского в Цьвітовій, І. Білоскірску в Рокітні, Е. Пясецку в Мавковичах, О. Костаньску в Менцині на присілку „Колодне", Е. Кушніра в Волици, М. Бартоша в Селисках, Е. Стаховску в Батиеві, Ст. Лозиньску в Долинянах, В. Сіверску в Первятичах, Т. Вибранця в Хороброві, С. Сохацкого в Милівцях, Е. Котлярчукову в Кулаківцях, Ч. Сметану в Залужу, Й. Сінницкого в Кранцберзї, В. Должицку в Спильчині к. Бібрки, Ст. Сохацкого в Залужу, М. Русиняківну в Волівци. І. Скваpу в Мшанци, О. Кнерівну в Висоцку, Й. Писовича в Фалькенберзї, А. Миґальску в Ґуоичах, Й. Штикалу в Шарпанцях, П. Гнатюка в Довжневі, М. Вуйцеківичівну в Ляхівцях подорожних, М. Фуксівну в Болозві гірній, Нат. Шеманьску в Переспі, Марию Райсівну в Гульчи, Е. Дзюбакевичівну в Братківцях, А. Саленгу в Трубках, К. Боронівну в Щавнім, Йос. Ґурского в Страхотині, Е. Чопківну в Вільці горинецкій, В. Ґерардівну в Руді рожанецкій, О. Федевичівну в Сухій воли, А. Павліковску в Гуті рожанецкій, А. Годованьского в Городловичах, Е. Бурнатовичівну в Недільній, Зд. Станьчевского в Фірлїеві, В. Ґонсьоровску в Креченові, А. Чеховича в Загірю, Е. Жанковску в Попільниках, Йос. Шмідта в Беремянах, Е. Ковальску в Петликівцях нових.

— **Розбійничий напад.** В Конюшках сїменівских коло Рудок під'їхала дня 24 с. м. в ночи шайка зложена з двох жидів і одного селянина під рогачку коло лїсничівки і зажадала,. аби їй отворено рогачку. Лїсничий Михалевский, не підозріваючи нїчого злого вийшов отворити рогачку, коли в тій хвили кинули ся на него напастники з колами і почали его бити. На крик мордованого вибіг з лїсничівки зять его і сполошив опришків. Жандармерия з Рудок вислїдила виновників в особах Сімхе Шпінглера і ще 2 спільників з Конюшок і арештувала їх.

— **Арештованя.** В Бани котівскій, коло Борислава, арештувала жандармерия на поручене дрогобицкого суду карного 14 господарів за побите 5 робітників і спипюване в роботах коло будови збірників ропи на громадскій толоці, яку громада винаймила нафтовому товариству з Борислава. Арештованих відставлено до суду в Дрогобичи.

— **Шкільна поміч в Снятнї** купила оногди за 6.000 К реальність, в якій буде містити ся бурса для селяньских синів, що ходять до реальної школи. Цілої ціни купна не заплачено, бо товариство істнуе від року і в тім часї удержувало кільканайцять бурсаків по дуже низькій платні.

— **Руский Інститут музичний,** концесионована ц. к. намістництвом руска консерватория для науки теориї музики, інструментів і співу під управою „Союза співацких і музичних товариств" у Львові зачинае з днем 1 вересня с. р. вписи на рік шкільний 1904/5. Інститут принимае учеників і учениці на науку теориї і історииї музики (дир. Вахнянин); гармониї і контрапункту (проф. Ґаль), співу сольового (проф. Ясеницка); фортепяну (проф. Криницка, Ясеницка, Шухевичівна, Прокешівна), скрипки і віолї (проф. Бережницкий), віольончелї і контрабаса (проф. Арнольд Вольфсталь). Коли зголосить ся достаточне число учеників будуть відкриті також курси гри на фісгармонії і інструментах дутих (флет, клярнет, обое, валторня, трубка). Вписи будуть відбувати ся в новім льокали шкільнім при ул. Вірменьскій ч. 2, І. пов. (напротив Народного Дому). Оплата шкільна виносить від 75 до 200 корон річно (залежно від курсу, на який ученик записуе ся); вписове одноразово 4 корони. Ученики, що в попереднім роцї шкільнім були записані до Інститута мають предложити сьвідоцтво з попередного року і не платять вписового. Близші інформациї і приписи шкільні подае „Устав шкільний" Інститута, по котрий можна зголошувати ся до секретаря Інститута п. М. Волошина, (Руска Бесїда, Ринок 10) а від 1 вересня в канцелярии Інститута.

— **Дирекция приватної женьскої семинариї** учительскої з викладовою мовою рускою у Львові, ул. Сикстуска ч. 47, І. пов. подае до відомости, що рік шкільний 1904/5 розпічне ся дня 5 вересня. Запис учениць відбуде ся дня 31 серпня і 1 і 2 вересня в годинах від 10—1. Іспити поправчі і вступні відбудуть ся дня 3 вересня. До запису можна зголошувати ся устно або письменно, при чім треба: 1) зложити вписове в квоті 4 К; 2) виповнити 2 вписові картки і предложити, 3) метрику уродженя, 4) сьвідоцтво шкільне з послїдного півроку, 5) сьвідоцтво здоровля, стверджене через міского або повітового лїкаря, 6) декларацию родичів, взглядно опікунів, що шкільна оплата платити ся буде правильно, місячно з гори. Услівя принятя до першої кляси, побіч вимаганого підготовленя е також укінчений з початком вересня б. р. 15 рік житя. Від вступного іспиту до кляси І., можуть бути увільнені учениці, що скінчили V. класу школи виділової. Оплата шкільна виносить місячно 20 К, однак на внесенє збору учительского може бути обнижена пильним і спосібним ученицям в міру їх материяльної спроможности.

Я і Шаґдур не сьміли ані словом відозвати ся по российски; ми говорили лиш по монґольски і лагодили ся на відповіди, коли би нас хто запитував. Ми всі були Бурятами із Сахіра, що переїхали край Халхян монґолів і Заґдам. Ляма не хотів під ніяким услівем бути за Моґола; він був Бурят, а щоб его ніхто з тих не пізнав, котрі его давнїйше знали, то він подібно як і я носив чорні очиці від снїгу та обминав обережно всїх своїх знакомих. До нас причепив ся був якийсь молодий Тибетанець, котрого ми ледви вечером позбули ся. Коли він вже відходив, спитали ми его, чи тут в сих сторонах нема яких небезпечностий, а він відповів: „Для нас Тибетанців нема ніяких, але для вас, що прийшли з так далека нема тут ніякої безпечности".

Дня 5 серпня уїхали ми 34 кільометрів дороги і опинили ся аж над берегом озера Цо-нек та розложили ся табором над якимсь малим потоком. Я ляг спочивати. Вже зачинало змеркати ся, коли Шаґдур мене розбудив і сказав, що до нашого табора іде якихсь трох Тибетанців. Ляма і він вийшли їм на стрічу а я лишив ся в шатрі. Вже було таки добре змеркло ся і настала така пітьма, що я при найлїпшій воли не міг добачити ані наших зьвірят ані тих людий. Мої товариші довго не показували ся і я майже вже зачинав непокоїти ся о них, коли наконець Шаґдур вернув. Він був спокійний як завсїгди, але вже то, що він заговорив до мене по российски, було знаком, що він приніс якусь важну вість.

— Зле з нами — відозвав ся він. — Я не розумів ані слова з того, що они там говорили, лиш чув заедно в суміш слова Швед-пелінґ, Чанто (Музулманин), Бурят і Лясса. Они сидять там і розмавляють, Ляма майже плаче і став дуже покірний та заедно бе поклони.

Відтак прибіг і Ляма до нас дуже зворушений і занепокоений. Мусїв аж через хвильку успокоїти ся, заким міг промовити, а відтак зачав розповідати уривочно і дрожачим голосом.

Один з тих трох мужчин судячи по его накритю голови, був „роїін" (начальник племени, офіцир). Він говорив дуже чемно і досить дружно, але все таким, рішучим строго приказуючим тоном, котрому годі було противити ся. Але з его очий, як казав Ляма, видко було хитрість.

Отже той начальник племени казав, що три днї тому назад розійшлась була чутка, що якийсь „шведский Европеець" (Швед-пелінґ) іде до Лясси, а якийсь мисливий, що полював на яки, розповідав, що множество сильно узброених Европейців, властителів великої каравани, іде з півночи через гори. Тепер стали они розпитувати Ляму на всї способи, чи він щось знае о тих Европейцях, чи котрийсь з них есть між нами, кілько нас самих, кілько маемо зьвірят, чи маемо зброю; звідки ми, куди ідемо, длячого ми вибрали сю тайну дорогу, котрою Монґоли ніколи не ходять. — „Кажи лиш правду, — казав він — як ти можеш, коли ти Ляма іти з незнакомими чужинцями?"

Ляма відповів на то, що амбан з Карашар приказав ему служити европейскій каравані аж до Лядака за товмача. Каравана остала ся в горах девять днів ходу звідси, а ми три путники одержали призволене іти до Лясси.

Начальник розвідував ся дуже точно що до головної кватири а Ляма все розповів, бо уважав за можливе, що Тибетанці вже все знають докладно від шпіґунів. Він розповів, кілько ми маемо вючних зьвірят і що нас жде там трох Европейців і чотирнайцять Музулманів.

Остаточно начальник так порішив: „Ви лишитесь тут аж до завтра! Я прийду відтак до вашого шатра і тодї поговоримо. Я постараю ся о монґольского товмача, котрий уміе з тамтими двома розмовити ся. Коли вам потреба поживи або коний і яків, то о тім завтра поговоримо".

Ми поприв'язували коні і мули та сиділи ще довго при ватрі і балакали та приготовляли ся до завтрішної розмови. Шаґдур дуже наставав на то, щоби Ляма промавляв яко товмач.

Мене то найбільше зацікавило, звідки они взяли слово Швед-пелінґ і я хотів то довідати ся. Могло бути, що через анґлійскі ґазети в Індиї дістала ся якась чутка до Тибету. Але „Швед" то могло бути лиш российске слово. Хиба може підхопила то слово велика каравана монґольских путників, що в осени 1900 р. переходила коло нашої головної кватири в Теміплїку? Тодї ще ані один з моїх козаків не знав нічогісенько о моїх плянах і дуже може бути, що Монґоли, котрі в своїй рідній мові розмавляли з Шаґдуром і Чердоном та розвідували ся, чи я Росиянин чи Анґлїець і дістали у відповіди, що я „Швед", котре то слово не можна було перекласти по монґольски. Путники, все, що довідали ся, розповіли в Ляссї знаючи добре, що їм то буде почислене в заслугу, а мисливі котрих ми стрітили, потвердили то. Що Ляма нас не зрадив, то річ певна, бо для него було би то о много гірше як для нас; нам Европейцям може би нічого не стало ся, а его ждала би може й смерть за то, що він яко Ляма важив ся вести перебраного Европейця до Лясси.

На другий день, 6 серпня, мала рішити ся наша судьба. Ледви що сонце зійшло, як до нас прийшло трох Тибетанців, але не тоті, що вчера так допитували ся. Ще досить далеко від нас спутали свої конї, а відтак прийшли близше, сїли собі коло варти, наклали до люльок тоненько покраяного тютюну і закурили. Здае ся, що їм розходило ся о то, щоби придивити ся моїм очам, бо коли я сїв собі межи двома з них, попросили мене, щоби я здоймив мої чорні очиці. Они видко гадали

— **Відозва.** Товариство „Союз співацких і музичних товариств у Львові“ подає отсим до відомости рускої публики, що з днем 1 падолиста н. ст. с. р. розпочинає видавати „Музичний Вістник“, місячник посьвячений музиці і штуці. Видавництво се буде містити: а) місячні перегляди руху музичного в краю і заграницею; б) біоґрафічні начерки; в) фахові музичні розправи; г) рецензиї нових музикалій як і концертів, продукций музичних і вистав театральних; д) новинки і персоналія; е) анонси музичні. Від часу до часу буде до поодиноких чисел долучений додаток музичний зложений з творів наших і чужих композиторів на спів, фортепян або скрипку. Рівнож буде видавництво поміщувати репродукциї портретів і автоґрафів наших і чужих музиків і артистів. Комітет редакцийний запрошує отсим всїх наших музиків і артистів до співробітництва і просить о скоре присилане дописий і статий на руки о. Вол. Садовского в Перемишли (ул. Владиче ч. 17). Пожадані передовсім є біоґрафії, фотоґрафії, автоґрафи померших вже музиків-артистів і композиторів яко материяли до історії руско української музики, котрих збиране і публікация буде одною з головних задач „Музичного Вістника“. Наших артистів просимо о пересилане коротких автобіоґрафій з долученем рецензий і фотоґрафий; управи товариств боянських хорів міщаньских і селяньских, руских шкіл музичних і т. д. просимо присилати короткі начерки дотеперішної діяльности, річні справоздання, проґрами концертів і взагалі всї вісти які в нашім артистичнім житю мають значінє. Руских композиторів і рускі видавництва музичні запрошуємо до периодичного присиланя нововиданих музикалій в цїли їх зрецензованя. Близші услівія пренумерати і ціни анонсів будуть в коротці, по підписаню контракту з друкарнею, подані. На жадане висилає ся перше число оказове як рівнож удїляє ся інформаций в справі анонсів. Всякі зголошеня в тім напрямі, принимає і уділяє інформациї секретар „Союза“ п. О. Бережницкий. (Львів, ул. Длуґоша 33). — *Комітет редакцийний*).

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 29 серпня. Президентом найвисшого трибуналу іменований бувший міністер фінансів др. Еміль Штайнбах.

Кольонія 29 серпня. „Köln. Ztg.“ доносить, що балтицка фльота під командою адмірала Рождественского виїхала на широке море, як кажуть на 10 днів. (Здає ся, що се єсть пробна плавба).

Гельзінґфорс 29 серпня. На основі царского указу скликано фінляндский сойм на звичайну сесию в день 6 грудня до Гельзінґфорсу. Рівночасно видано приказ, щоби слїдуючий сойм зібрав ся в 1907 р.

Токіо 29 серпни. З під Порт Артура і Ляояну брак певних вістий. Облога Порт Артура тягне ся довше, як того сподївали ся і викликує невдоволене серед населеня. Японці не здобули форту Іншан а всї атаки на сей форт відперто.

Петербург 29 серпня. Ґен. Сахаров доносить під датою 27 с. м. що Росияни в битві коло Аншанчан мали більше як 1.500 людий убитих і ранених і лишили на побоєвищи 6 знищених пушок. Війска російскі вернули в повнім порядку на свої становища. Японці виступали з великою завзятостию. Якийсь ранений японьский офіцир, що дістав ся до російскої неволї відобрав собі житє розбивши собі голову о скалу.

собі, що кождий Европеєць мусить бути білявий з синими очима, бо їм то не сходило з дива, що у мене такі самі як вуголь чорні очи як і у них. Здивовані поклонились менї чемно і стали щось живо з собою розмавляти.

Відтак попросили нас, щоби ми їм показали нашу зброю, а ми то й радо зробили в тім переконаню, що їм наша зброя заімпонує. Шаґдур став їм показувати, як виглядає маґазиновий карабін, а я показував їм офіцирский револьвер. Коли ми їм показували, як всувають ся набої, они покивали головою та просили, щоби ми поклали зброю на бік.

Зараз по тім рішили ся відійти, але ще заким відійшли сказали нам, що звідси до Лясси далека дорога, бо треба іти три місяці — видко хотіли нас відстрашити і гадали, що ми вернемо ся. Я попросив Ляму, щоби він їм сказав, що нам і при думці не було розпитувати їх о то, бо ми знаємо ся в краю так само добре, як би й котрийсь з них. Они відходили поволи й обережно поступаючи задом до своїх коний, аж відійшли так далеко, що вже гадали, що їх куля не досягне; очевидно гадали, що ми будемо до них стріляти.

Відтак мали ми через пів години спокій. По тім прийшло чотирох мужчин, котрі вже пішки ішли до нашого шатра. Трох з них мали шаблї і люльки, а четвертий був високого росту, коротко обстрижений, сивий лям̃а в червоній свиті з жовтою шапкою на голові. Він робив вражінє доброго чоловіка; такого нам і було потреба серед теперішних прикрих відносин до переговорів. Він анї не мірив нас очима, анї не розпитував зухвало. То одно, чого хотїв довідати ся було, яка сила нашої головної кватири, а то ми єму розповіли як було направді.

Той старий чоловік, що виглядав з лиця поважно заявив нам з цїлою рішучостию: „Мусите тут лишити ся три а найбільше пять днїв. Нині рано післали ми післанця до ґубернатора в Накчу і запитали чи вільно вам їхати дальше, чи ні. У відповіди на наше письмо або прийде лист, що нам дальше робити, або ґубернатор Камба Бомбо приїде сам, а аж до того часу ви на всякий случай нашими вязнями. Ми би головою наложили, як би вас тут перепустили, а опісля показало ся, що ви люди, котрі не мають права іти до Лясси. Ґубернатор з Накчу єсть нашим найблизшим начальником, котрого мусимо слухати, і мусимо розпитати, що він прикаже.

Моє предложене, щоби окремим післанцем запитати в Лясcї, відкинено, бо казали, що то потягнуло би ся кілька місяців, заким би наспіла відповідь. Так само не мали охоти і на то згодити ся, щоби ми самі поїхали до Накчу. Мабуть гадали собі, що скоро ми раз станемо вільні то не поїдемо до Накчу, але до Лясси. Всї переговори не помогли нічого, они знали, що до них належить, а ми були в їх руках.

Они знали добре, що ми належали до великої каравани, котра надійшла з півночи, а ми зміркували також, що они то знають і хотять лиш переконати ся, чи ми правду говоримо. Тимчасом старий купив у нас філїжанку до чаю і сказав нам, що нам дадуть всего, чого нам лиш буде потреба. Підчас розмови згадав старик про свій степень достоїньства яко ляма, а то нашому Лямі очевидно дуже заімпонувало, бо він встав, зложив руки долонями до купи і своїм чолом дотулив ся чола старого. Один і другий не щадили собі тепер всїляких чемностий і доказів дружби та поважання. По якімсь часї відійшли і ті гості.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Заліщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої неділї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Обезпечайте будинки, движимости, збіже і пашу

против огневих шкід

в одинокім рускім Товаристві асекурацийнім

„Днїстер“

ТОВАРИСТВО ДНЇСТЕР опирає ся на взаїмности членів, то значить звертає членам щорічну чисту надвижку. Звороти виносили за р. 1900, 1901 і 1902 суму 219.332 К т. є. 8%.

Шкоди лїквідує ДНЇСТЕР скоро при участи місцевих членів і делеґатів. Від 1893 до 1903 виплатив ДНЇСТЕР відшкодовань на суму 4,161.669 К.

Фонди ДНЇСТРА з кінцем 1903 р. виносять 1,013,691 К і уміщені в пупілярних цінних паперах.

АҐЕНЦИЇ ДНЇСТРА находять ся у всїх містах, місточках і многих селах і легко кождому обезпечити ся через агента; ДНЇСТЕР уділяє аґенциї господарям, де еще на більший округ нема аґенциї. Аґенти заробили вже 537.815 К провізиї.

НА ЖИТЄ треба обезпечати ся через ДНЇСТЕР в Товаристві краківскім; власну провізию від таких обезпечень дає ДНЇСТЕР на рускі добродійнї цїли; тому на житє обезпечайте ся тілько через ДНЇСТЕР.

Товариство взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР“

у Львові, Ринок 10, в домі „Просьвіти“.

☛ ПОЛІСИ „ДНЇСТРА“ приймає при позичках Банк краєвий і каса ощадности.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне почати́е *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини $37\frac{1}{2}$×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом І. Недопада — (Телефона ч. 527).